

Vykort från Cucao, Isla de Chiloé

Vi längtade ut till havet "Océano Pacífico" där vi trodde att vi kunde idka lite "beach walking", dvs. vandring på stranden. Har man en gång provat detta vill man alltid tillbaka. Ett av de få ställen på Chiloés västkust som kan nås via väg är Cucao. Hotellet hade två stycken uthyrningsbilar och vi bestämde oss för att hyra den ena under en dag. Det var hopplöst att åka med buss till Cucao. Det gick bara en om dagen och den gick bara dit och vände.

Vägen till Cucao

Ute vid Cucao finns en ganska stor nationalpark som heter "Parque Nacional Chiloé". Där finns vandringsleder, tältplatser, osv. Man kan även hyra stugor i anläggningar som liknade våra stugbyar. Hit kommer nog ganska mycket friluftsfolk under högsäsong. Semestrarna i Chile hade inte börjat när vi var där så det var ganska lite folk i farten. Vägen till Cucao är ingen höjdare, 5-6 mil tvärs över ön på mestadels dålig grusväg.

Omgivningarna vid sidan om vägen är desto bättre. Det är en enorm växtlighet. Allt är fullständigt grönt av växter och blommor som var fullständigt okända för oss. Endast några såg ut som släktingar till våra skandinaviska arter. Det är ju verkligen synd att man inte är specialintresserad av växter och sån't. Det vore ju mycket lättare än att titta på fåglar. Växterna står ju i alla fall stilla så att de kan studeras. Det gör inte fåglarna - tyvärr. Men husen står ju stilla och dom är verkligen intressanta att titta på.

På väg till Cucao passerade vi denna lilla by som heter Huillinco. Vi hade inte köpt någon proviant för dagen, men såg att här fanns en kiosk = lanthandel och ett bageri. Bageriet ligger i huset mellan bilarna. Vi

stannade och köpte både bröd, dricka, yoghurt, mm så vi inte skulle svälta. Vi hade ingen aning om det fanns någon mat att få ute i Cucao. Det var tur att vi fick tag i något här. I Cucao fanns faktiskt ett öppet matställe och vi testade deras "köttssoppa" till lunch men det var sannerligen ingen höjdare.

Det första vi såg av Cucao. Bakom husen nedanför en slänt ligger världens största hav, El Océano Pacífico.

Utsikten över havet från Cucao. Kommentarer är överflödiga.

Beachwalking i Cucao

På förmiddagen ägnade vi oss åt att känna och lyssna på havets kraft, men på behörigt avstånd. Det här är inget ställe att bada på, om nu någon skulle tro det. Vattnet är både kallt och farligt. På bilden är det lågvatten och vågorna bryter långt ut p.g.a. att det är grunt. Några timmar senare är nivån 2-3 meter högre och då ändrar vågorna karaktär. När det är djupare kan de stora vågorna rulla ända in och slå direkt mot grusvallen till höger. Då är det riktigt farligt att bada.

Här har vi gått ett par km söderut och stranden har ändrat karaktär från grus och sten till fin sand.

Man inser ju lätt att detta självklart är ett ställe att rida på. Det finns ridhästar att hyra uppe i byn.

Lunch i Cucao

Vårt lunchställe i Cucao centrum. Det gröna huset var "vår" restaurang. Den grå kåken bakom var också ett matställe. Troligen var det inte bättre än vårt, vilket betyder lika dåligt. Vi åt husets "köttssoppa", (det enda som fanns), men det visade sig att köttet bara var "slafs", så vi lämnade det mesta då det kändes fett och äckligt. Vi fattar inte varför man serverar sådant skräpkött. Det saknas verkligen inte bra kött i detta land. Kockan inne i köket såg inte fräsch ut heller, så bara det gjorde att vi tappade matlusten.

Det är ingen tvekan om att vi befinner oss i ett hästland. Vi såg ofta hästar som gick helt lösa och betade i stora flockar. Detta är utanför Cucao, strax innan vi når beachen på eftermiddagen. Bor man här har man nog häst -

eller hur?

Beachwalking i Cucao

Efter "lunchen" åkte vi några km längre norrut längs en dålig grusväg som så småningom slutade rätt ut i havet. Här är stranden nästan helt platt och består av fin sand. Detta underlag är härligt att vandra på. Det är helt plant och lagom hårt att gå på. Det är svårt att bedöma hur lång stranden är, men enligt kartan bör den vara c:a 40 km.

Just här är stranden väldigt bred. Vi fick gå på detta underlag c:a 1 km innan vi kom fram till vattnet. Denna del är nog dränkt vid högvatten, kanske inte vid varje högvatten, men troligen vid extrema högvatten.

Stranden norrut. Man vill ju gå så nära vattnet som möjligt och då måste man se upp. Ibland händer det att det kommer en våg som är lite större än de andra. På grund av att stranden är så plan kan även en liten våg rulla långt och man kan få kuta 50 - 100 m mot land om man inte vill bli blöt om fötterna förstås. Det är inte skräpigt på stranden. De små vita prickarna är snäckskal som finns i miljontal och de större fläckarna är skum.

Överhuvudtaget måste sägas att det är fantastiskt rent från skräp på alla ställen vi besökt i Chile, både i byar, städer, längs vägarna och i naturen. Vi har inte någonstans sett några som helst nerskräpningsfasoner (som t.ex. hela Grekland är fullt av). Detta gör ju att landet är ännu trevligare att besöka. Det finns ju förstås

ett oerhört sorligt undantag: Allt avloppsvatten går tyvärr rakt ut i sjöar, vattendrag och havet - än så länge! Det är ju anledningen till att vi är här.

Samma strand men mot söder. Cucao ligger bakom klipporna till vänster i bilden.

Detta var en sagolik dag!

Detalj av ön Isla de Chiloé.

Hasta Luego! Anita och Reinhold
Fortsättning följer